

בש"פ 3377/22 - מדינת ישראל נגד רועי דדון

בבית המשפט העליון

בש"פ 3377/22

לפני: כבוד השופט י' אלרון

העוררת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: רועי דדון

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בחיפה ב-
מ"ת 43004-08-18 מיום 17.5.2022 שניתנה על ידי
השופט נ' סילמן

תאריך הישיבה: כ"ה באייר תשפ"ב (26.5.2022)

בשם העוררת: עו"ד נגה בן סידי

בשם המשיב: עו"ד אורי בר עוז; עו"ד נדיר בראנסי;

עו"ד אלון טנקג'י

החלטה

עניינה של החלטה זו, ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, המופנה נגד החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (השופט נ' סילמן) במ"ת 43004-08-18 מיום 17.5.2022, לפיה הוחלט להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בפקוח אלקטרוני, ותנאים נלווים.

1. המבקשת משיגה על החלטת בית המשפט המחוזי וטוענת כי המסוכנות הנשקפת מהמשיב מחייבת מעצר בפיקוח אלקטרוני "בתנאים מגבילים במיוחד ובחלופה הדוקה ביותר, הן מבחינת מיקומה הן מבחינת הפיקוח האנושי שנקבע במסגרתה, לצורך איון המסוכנות הנשקפת מהמשיב". כמו כן, נטען כי קיים חשש מהימלטות מאימת הדין; כי קשה ליתן אמון במשיב; וכי בהחלטת בית המשפט המחוזי יש כדי סטייה מהמלצת שירות המבחן באשר למעורר הפיקוח, היות ושניים מהמפקחים לא נבחנו על ידי שירות המבחן אלא בית המשפט הוא זה שהתרשם בדבר יכולתם לפקח על המשיב.

2. לא מצאתי כי יש להיעתר לערר. במסגרת הדיון בבקשה לא ביקשתי בתום טיעוני באת כוח המבקשת את תגובת בא כוח המשיב, אלא הצעתי כי המבקשת תשקול את חזרתה מהערר לנוכח החלטת בית משפט זה (השופט ע' גרוסקופף בבש"פ 1797/22 ו-בש"פ 1817/22 מיום 30.3.2022) וכן החלטת בית המשפט המחוזי (השופט נ' סילמן מיום 17.5.2022). משהצעתי לא נתקבלה, אני נדרש להחלטה זו, ואעשה זאת בתמצית בלבד.

3. חברי השופט ע' גרוסקופף, בהחלטתו המפורטת נדרש לבקשתה-11 ביחס לנאשם 2 (בתיק מושא הבקשה שבפניי) ולבקשתה ה-13 ביחס למשיב דן, שעניינן הארכות מעצר מעבר לתשעה חודשים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996.

בהחלטת השופט גרוסקופף האמורה נסקרו בהרחבה כתב האישום וההליכים עד אותה העת, כמו גם החלטות אחרות שניתנו בעניינם בבית משפט זה, וכן ההתלבטות באשר להארכת המעצר המבוקשת בבקשות שהוגשו כאמור לעיל. בענייניו של המשיב, נקבע כי יש לקבל את הבקשה רק בחלקה, במובן זה שהמעצר יוארך כמבוקש, "אך במקביל תינתן הנחיה לבית המשפט קמא לבחון בחיוב את אפשרות ההעברה למעצר בפיקוח אלקטרוני, ככל שתוצג חלופה הדוקה המאפשרת זאת" (סעיף 8, עמוד 5 להחלטה).

זאת, תוך בחינת השיקולים השונים אשר על בית המשפט להניח בפניו בבקשה למעצר עד תום ההליכים לאחר תשעה חודשים, בנסיבות בהן ההליך הפלילי עודנו בעיצומו. בנוסף, ניתנה הדעת לצורך לאזן בין חזקת החפות והזכות לחירות של נאשם, למול שיקולים אחרים של מידת המסוכנות הנשקפת ממנו, החשש משיבוש הליכי משפט, ועוד.

מכל מקום, לאחר ההבחנה שעשה בית משפט זה בין עניינו של הנאשם 2 לבין עניינו של המשיב שלפניי, הגיע למסקנה כי עניינו שונה בשל נסיבותיו האישיות "במיוחד" בהיותו נשוי ואב לשלושה ילדים, העובדה כי מבין שלושת הנאשמים בתיק הפלילי הוא היחיד אשר הסגיר עצמו לידי המשטרה, אף אם עשה זאת בשיהוי ניכר, והעובדה כי יש לזקוף לזכותו את מהלך חייו הנורמטיבי בעיקרו.

בסיכומי של דבר, נמצא כי נכון להורות על החזרת עניינו של המשיב לבית המשפט המחוזי, "כדי שיבחן בחיוב את האפשרות להמיר את מעצרו מאחורי סורג ובריח במעצר על דרך של פיקוח אלקטרוני".

4. כבוד השופט סילמן בהחלטתו, פעל כחוכמתו על פי הנחייתו של בית משפט זה, ולאחר בחינת מעורר הפיקוח, שמיעת טיעוני באי כוח הצדדים בעל-פה ובכתב, קבע בעניין המפקחים שהוצעו כדלקמן: "אציין כי המפקחים

רפי מגור, חגית רונסקי וטלי רונסקי עשו רושם תקין; אמנם בעבר נשללו על ידי שירות המבחן; מאז, נבחנו שנית, והגעתי לכלל מסקנה כי הם מודעים לתפקידם, יכולים לגלות סמכותיות, מודעים לסיכון הנשקף מהמשיב (הן לציבור והן חשש ההימלטות).

בסיומו של דיון, בית המשפט המחוזי החליט על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בפיקוח אלקטרוני וזאת, בין היתר, בתנאים הבאים: המשיב יפקיד בקופת בית המשפט סכום של 100,000 ש"ח ערבות/במזומן/בנקאית; המשיב יחתום על התחייבות עצמית בגובה 1,000,000 ש"ח להבטחת תנאי המעצר באיזוק; כל מפקח יחתום על התחייבות צד ג' בגובה 1,000,000 ש"ח להבטחת התחייבותו לפקח על המשיב ולדווח אם יצא המשיב את הבית ללא אישור; שלושה ערבים צד ג' יחתמו על התחייבות בסך 1,000,000 ש"ח כל אחד, להבטחת התחייבות המשיב לדיונים והבטחת התחייבותו לריצוי ככל שיידרש; המשטרה תהיה רשאית לערוך ביקורות בכתובת בה ישהה המשיב; ניתן צו לעיכוב יציאת המשיב מהארץ.

בנסיבות האמורות לעיל, לא מצאתי ממש בהשגותיה של המבקשת על כך שבית המשפט המחוזי היה זה אשר בחן את התאמתם של שניים מהמפקחים ולא עשה זאת באמצעות שירות המבחן. בחינת התאמת מפקחים על ידי שירות המבחן היא לעזר לבית המשפט ואין בה כדי להחליף את שיקול דעתו של בית המשפט, ונכון עשה השופט סילמן, אשר ביעילות ובהתנהלות דיונית ראויה, לא עיכב את הדיון אלא עמד על יכולתם והתאמתם בעצמו.

5. אשר לחשש מהימלטות מאימת הדין, בסופו של יום היה זה המשיב עצמו אשר הסגיר עצמו, ובית משפט זה (השופט גרוסקופף) נתן דעתו לכך בהחלטתו להורות לבית המשפט המחוזי כפי שהורה, והדבר אף לא נעלם מעיני בית המשפט המחוזי.

6. יוצא אפוא, שלא מצאתי ממש בערר שהוגש בפניי, ובית המשפט המחוזי מצא מענה הולם בתנאים שנקבעו לחששותיה של המבקשת.

אשר על כן, הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ה באייר התשפ"ב (26.5.2022).

ש ו פ ט